D150 2-62
16-11-38
1153

PEOPLE'S VOICE
The Lithuanian Twice-weekly Newspaper in Canada, Published by the Lith. Press Association, P. O. Station C., Box 1013, Toronto 3, Ont., Canada.

LIAUDIES BALSAS

Kanados Lietuvių Darbo Žmonių Laikraštis

Visų Šalių Darbininkai, Vienykitės! Jūs Nieko Nepralaimėsit, Tik Retežius, O Išlaimėsit Visą Pasaulį!

Nr. 276 ANTRADIENIS, LAPKRIČIO (NOVEMBER) 8, 1938, TORONTO, ONTARIO METAI VII

"Taikos pamokos"—dalis 1,000 darbininkų, kurie dirba margarino fabriko Essexe, Anglijoj, maršuoja iš fabriko su maskomis. Tokias pamokas atlieka kasdien.

"Jeigu Kas Mūsų Jėgomis Abejoja—Lai Jas Išmėgina," Pareiškė Liaudies Komisarų Pirmininkas V. Molotovas

MASKVA, Lapkričio 6.—Kalbėdamas Bolšoj teatre, Sovietų Sąjungos Liaudies Komisarų pirmininkas Viačeslovas Molotovas perspėjo agresorius pareikšdamas, kad **"Jeigu kas mūsų jėgomis abejoja—lai jas išmėgina. Mes į kiekvieną agresorių smūgį ar iš Rytų ar Vakarų atsakysime trigubu smūgiu."**

Jis pažymėjo, kad daryti puolimą ant Zoazarnaja aukštumos japonams įkalbėjo naziai, norėdami patirti Sovietų Sąjungos politikos tvirtumą.

"Bet jie gavo gerą atsakymą," pridėjo Molotovas.

"Mūsų duotas atsakymas Kašan ežere padėtį labai gerai nušvietė. Vokiečiams nieko kito neliko, kaip šmeižti mūsų armiją ir aviaciją, pagelba Lindbergų ir panašių."

Molotovas pažymėjo, jog Sovietų Sąjungos žmonėms reikalinga užmegsti tampresnius ryšius su viso pasaulio žmonėms.

MASKVA, Lapkričio 7.—"Bile priešas, nežiūrint kur jis nosę kištų, gaus ne gėlių, o uogų," pareiškė Vorošilovas, apsigynimo komisaras, dvidešimt pirmų Spalio revoliucijos sukaktuvių proga. Apie kokias uogas jis kalbėjo, turbūt visiems aišku. "Lai priešas atmena, kad mes ne visada veikiame tik savo šaly."

"Pasaulis liepsnoja, bet mūsų priešai neužklups mūsų nepasirengusių."

Korespondentai ir diplomatai, taipgi darbininkų delegacijos, Sovietų vadų kalbose įžiūrėjo visai kitokį atsinešimą linkui "triumfuojančio" fašizmo, kurs daugelio šalių buvo patiktas su didžiausiu pataikavimu.

J. Stalinas, Sovietų Sąjungos Komunistų Partijos sekretorius, kurs laike Spalio revoliucijos apvaikščiojimo Maskvoj buvo karščiausiai sveikinamas.

KINAI RUOŠIASI PULTI KANTONĄ

HONG KONGAS, Lapkričio 7.—Kinų karo vadovybės pranešimu, kinai baigia prisiruošiamuosius veiksmus, po kurių puls įsiveržusį priešą pietų Kinijon ir mėgins atimti Kantoną.

Honkowo fronte pereitą penktadienį kinai išmušė 1,500 japonų.

VOKIETIJOS NAZIAI ATIMA AUSTRŲ KATALIKŲ VIENUOLYNUS

INNSBRUCK, Austrija. — Hitlerio "gubernatoriaus" Austrijai Joseph Buerckel patvarkymu atimta vietinis katalikų vienuolynas Serviten ir jame patalpinti stormtruperiai. Vienuolyną atimant, Buerckel'is nedavė pasiaiškinimo ir nepaaiškino ką padarė su ten buvusiais vienuoliais.

Kiti šaltiniai sako, kad tuo pačiu sykiu stormtruperiai išvaikė vienuolius ir iš kitų vienuolynų, susikraustydami patys į trobėsius.

FAŠISTAI ŠIAURĖS JŪROJ PAGROBĖ JOLALISTŲ LAIVĄ

EMDEN, Vokietija. — Reuteris praneša, kad praeitą šeštadienį įvyko antras fašistų užpuolimas ant laivų Šiaurės jūroje. Šį kartą fašistų laivas Ciudadde Alicante užpuolė lojalistų laivą Rio Miera.

Berlyno žinios sako, kad Rio Miera nuskandintas, o Lloydo pranešimu, fašistai užgrobę laivą ir nusivarę į uostą, galimai į Vokietijos uostą.

Rio Miera prekinis laivas, plaukė iš Grimsby į Leningradą.

ST. HELIER, Anglija, Lapkričio 4.—Vos pakilęs nuo Jersey salos, skrist į Southamptoną, didelis orlaivis tuoj krito su 11 keleivių ir trimis įgulos nariais. Visi užsimušė bei sudegė.

Anglų kareiviai krato arabus Palestinoj, kad neturėtų su savim ginklų. Prieš anglų terorą arabai paskelbė streiką.

Lenkija Planuojanti Pasiglemžt Lietuvą ir Kitas Pabaltijos Šalis

BERLIN. — Lenkijos karo ministeris gen. T. Kaspryci nesenai išdirbo planą vadinamai "trečiai" Europai, kuri būtų po Lenkijos vadovybe. Tuom planu Lenkija siekia paimt savo "globon" Lietuvą ir kitus Baltijos kraštus ir neva užtikrint "laisvę ir nepriklausomybę visoms tautoms tarp Baltijos ir Juodųjų marių" (od morža do marža), paimt į Lenkijos įtaką taipgi Vengriją ir Rumuniją.

Varšavos valdžios komanduojami, Lenkų laikraščiai karštai perša įvykdyt tą Lenkijos pasimojimą.

Tokiais sumetimais, Lenkijos spauda dar nepripažįsta sienos, kurią Hitleris ir Musolinis pravedė tarp Čekoslovakijos ir Vengrijos; rašo, jog kol Rusinija (Čekoslovakijos rytinė savivaldiška provincija) nebus prijungta Vengrijai, tol "negalima" taika tarp Vengrijos ir Čekoslovakijos.

Lenkų fašistai reikalauja atiduot Rusiniją (Ruthenijį) Vengrijai, kad Lenkijos siena sueitų su Vengrijos. Tada Lenkijai būtų kur kas geriau statyt "trečiąją" Europą. Lenkija tikisi, kad jeigu pavyktų jai "pasimaut" Vengriją ir Rumuniją ir įsivyraut Lietuvoj ir kituos Baltijos kraštuos, tai Varšava galėtų atsilaikyti prieš Vokietijos nazius. Jinai turi neva "draugiškumo" sutartį su naziais, bet vis tiek jų bijo.

Naziai Neleisią Įsigalėti Lenkijai

Hitleriui nepatinka Lenkijos "strakšėjimas," siekiantis sukurt "trečią" Europą po Lenkijos sparnu. Todel Hitleris nusprendė neduot Vengrijai Čekoslovakijos provincijų Rusinijos ir Slovakijos, nors to Lenkija primygtinai reikalavo.

Vokietijos naziai taip pat turi savo planus iki Juodųjų Marių — per Čekoslovakiją — Rusiniją į Sovietų Ukrainą. Čekoslovakijos rusinai tikrumoj yra ukrainai, o Hitleris svajoja "apvienyt" 40 milijonų ukrainų, po Vokietijos vėliava. Tas "vienijimas" reikštų ir atplėšimą 5 ar 6 milijonų ukrainų nuo pietinės Lenkijos.

Tokiais apskaitliavimais, Vokietijos naziai stengiasi įsidrūtint Čekoslovakijoj, žada tiest "jai" geležinkelius, pravest kanalą tarp Oder ir Dunojaus upių ir kariškai stiprintis Čekoslovakijoj apskritai.

Kas liečia Lietuvą ir kitus Baltijos kraštus, Hitleris į juos taip pat žiūri, kaip į nazių "progas."

KONGRESMANAS DIES NEBERANDA DAUGIAU MELAGIŲ 'LIŪDININKŲ'

WASHINGTONAS. —"Raganų gaudymo" specialistas kongresmanas Dies skundžiasi, kad prez. Rooseveltui jį numaskavus negauna "liūdininkų," kurie metais ir toliau terliotų pažangų judėjimą ir patį prezidentą.

Dies sako, po prezidento kalbos niekas nėnori jo komitetui nė už pinigus nesąmonių pasakoti, nes bijąs, kad už melus nereikėtų atsakyti prieš įstatymus.

Savu laiku Dies'o komitetui norėjo "liūdyti" Automobilių Darbininkų Unijos prezidentas Homer Martin. Vienybę unijoj atsteigus, ir Martinas pakitėjo.

Dies tvirtina, kad Martiną verstinai spiriąs ateit "liūdyt."

Filipinų Komunistų ir Socialistų Partijos Susivienijo

MANILLA, Filipinai.—Filipinų demokratija šiomis dienomis atsiekė naujos pergalės dviem istorinės reikšmės įvykiais, būtent, Komunistų Partijos legalizavimusi ir komunistų ir socialistų partijų organine vienybe.

Įvykęs pabaigoje praeitos savaitės trečias Komunistų Partijos suvažiavimas vienybę vienbalsiai užgyrė. Suvienyta socialistų ir komunistų partija vadinsis **Komunistų Partija** ir bus narių **Komunistų Internacionalo.**

Naujasis partijos Centro Komitetas susideda iš veikėjų abiejų partijų. Evangelista išrinktas suvienytos partijos pirmininku, Pedro Adam Santos, nepavaduojamas socialistų vadas—vicepirmininku ir Guilermo Capadocia generaliu sekretorium.

Partijos suvažiavimą sveikinti buvo atvykę Kinijos Kuomintango ir Amerikos Komunistų Partijos atstovai. Sveikinimus atsiuntė Ispanijos, Meksikos, Kinijos ir kitų šalių darbininkiškos partijos.

Filipinų Komunistų Partija per eilę metų buvo laikoma nelegale. Bet ji veikdama ir nelegalėse sąlygose išaugo į nepaprastai galingą jėgą, kuri padėjo jai išeiti į viešą veikimą.

TORONTO, Ont.—Bren Kulkosvaidžių gaminimo tyrinėjimas iškėlė viršun, kad 1914 metais, tik prasidėjus pasauliniam karui, British Columbia valdžia, žinoma, su sutikimu federalės valdžios, nupirko iš Suvienytų Valst. firmos du povandeninius laivus, kurie buvo pabudavoti del Čilės, bet Čilės komisijos atmesti, kaip netinkami. Be to, už juos buvo užmokėta $400,000 daugiau negu jie verti.

Ir Argentinos Lietuviai Skaudžiai Nukentėjo—Neteko Kelių Draugų

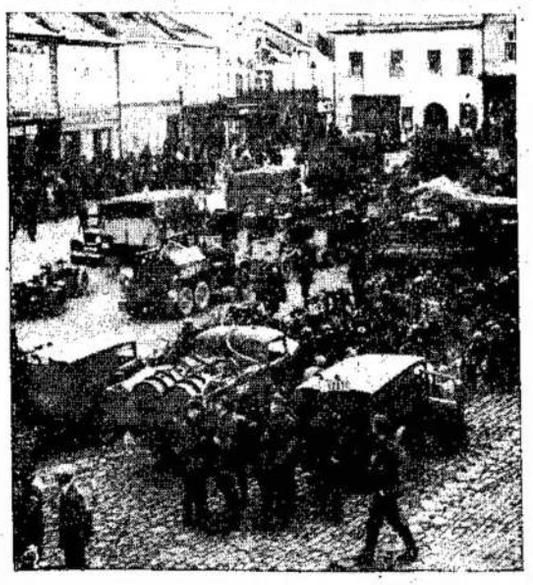

Kada nazių armija įžengė į Policko miestą Sudetijoj, labai nustebo, kad niekas jų nepatiko ir jokių vėliavų neiškabino. Bet tam buvo priežastis: Policke iš 7,000 gyventojų vokiečių tik 10. Miesto majoras kreipėsi į Rooseveltą prašydamas užtarimo.

Progresyvių Argentinos lietuvių laikraštis "Momentas" rašo, kad gavo iš Ispanijos nuo draugo Tamošiūno laišką, pranešantį, jog kovoje su didžiausiu žmonijos ir civilizacijos priešu—fašizmu žuvo du Argentinos lietuviai—**Adolfas Valius ir Stasys Račkauskas. Antanas Šilenskis ir Kostas Žinas dingę be žinios, o Ulevičius sunkiai sužeistas ir išgabentas į Francija, kur jau sveiksta.**

"Momentas" teisingai nurodo, kad tie draugai, beeidami šventas savo pareigas, ant darbo žmonių pasiliuosavimo aukūro paaukavo savo brangiausį turtą—gyvybę. "Jie žuvo kaip didvyriai kovoj už darbo žmonių pasiliuosavimą ir laisvę. Nors Adolfas ir Stasys žuvo, bet jie ant visados pasiliks su mumis, kaipo nepamirštami didvyriai bendroj darbo klasės kovoj. Šių draugų pasišventimas ir atsidavimas darbo liaudžiai lai būna pastiprinimu visiems lietuviams kovoj už laisvę ir gerbūvį. Mūsų pareiga užpildyti žuvusių draugų vietas ir atkeršyti fašistams už jų mirti," sako "Momentas."

"Momente" tilpę žuvusių draugų paveikslai liūdija, kad abu buvo jaunyste žydinti energingi vyrai. Jų liūdės ir už gyvybes keršys fašizmui ne tik Argentinos, bet ir viso pasaulio lietuviai, gerbianti ir saugojanti žmonijos taikos ir laisvės idealus.

DAUG LIETUVIŲ NĖRA ANT BALSUOTOJŲ SĄRAŠO

TORONTO, Ont.—Patikrinus 5 wardo balsuotojų sąrašą pasirodė, kad daug Toronto lietuvių, turinčių teises balsuoti, neįrašyti į balsuotojų sąrašą.

Taipgi iš įrašytų tarpe daug tokių, kurie gyvena jau persikėlę į kitas vietas.

Tokiu būdu visiems, turintiems teises balsuoti, reikia persitikrinti. Neįrašytiems reikia įsirašyti ne vėliau lapkričio 15. Kurie nesenai persikėlę, tiems reikia persitikrinti, kur įrašyti.

HITLERIS VIS GRIEŽČIAU GRĄSINA SU NAZIAIS NESUTINKANTIEMS ANGLAMS

BERLYNAS, Lapkričio 7. — Vokietija ne tik atsisakys svarstyti nusiginklavimo klausimą, bet dar daugiau ginkluosis ir glaudžiau veiks su Italija ir Japonija iki tol, kol demokratijos nesiliausią "pirkliavę karu" prieš reichą, Hitleris nurodė Thuringijos apylinkės nazių kongresui.

Girdi, labai gera kalbėti apie tarptautinę taiką ir nusiginklavimą, jis tam pritariąs, bet "karu pirkliaujantieji" privalą pirmiau nusiginkluoti. Esą, kol kiti agituos už karą, "nenusiginkluos," tol Hitleris neleisiąs "pavogti" Vokietijos ginklo ir ją palikti 1918 metų likimui.

"Dvasinį apsiginklavimą" jis įžiūrėjo Vinstono Čiurčilio, Arturo Greenwood'o ir kitų Hitleriui nepritariančių anglų asmenyse. Asmeniškai juos išplūdo, pavadindamas "karo pirkliais," ypatingai darbietį Greenwood'ą, kam pastarasis pereitą savaitę pasisakė Anglijos parlamentui, kad trokštąs matyti Vokietijos ir Italijos fašizmo sugriuvimą. Prie to pastebėjo, kad jis (Hitleris) negalįs sulaikyti Greenwood'o partijos nuo įėjimo į Anglijos valdžią laike metų ar dviejų, bet galįs apsaugoti nuo jo Vokietiją.

Toliau pagrąsino Čiurčiliui, pažymėdamas, kad "tikrieji vokiečiai įvertins jo argumento piktumą." Taip pat pažymėjo, kad tokios kalbos galimos tik demokratiškose šalyse.

Lojalistai Staiga Užklupo Fašistus Prie Ebro Upės ir Sutriuškino Jų Ofenzyvą

HENDAYE, Francijos Pasienis, Lapkričio 6.—Respublikos armija šiandien padarė netikėtinai tvirtą kontra-ataką, kuri sutriuškino fašistų ofenzyvą, siekusią nustumti lojalistus į rytinį Ebro upės krantą.

Netoli Benisanet upės įtakos į Ebro upę, prie paskutinių lojalistų atsisipyrimo linijų besistumianti pirmyn fašistai netikėtinai sutiko perorganizuotą lojalistų armiją. Tuo tarpu mūšin pribuvo dvi naujos fašistų kolumnos. Tačiau pirm jų įsijungimo į kovojantį fašistų vienetą, ant priešakinių fašistų būrių lojalistai paleido tankus, o ant besijungiančių orlaivius. Tankų bangos triuškino fašistų pirmutines eiles, o orlaiviai bombomis ir kulkosvaidžiais naikino atvykstančius paramai. Tokiu būdu prie persvaros taško buvusi fašistų ofenzyva sutriuškinta ir atmušta į kalną.

Fašistai praneša, kad jų kareiviai naudojasi kalnų priedanga. Skubiai gabenasi artileriją ir laikosi prieš lojalistų ataką. Lojalistai kontra-ataka pasitenkino, nes ji pilnai atliko savo užduotį—sutriuškino Franko aštuonių dienų ofenzyvą ir neleido jiems prieiti prie Mora de Ebro.

Anglijos Lakūnai "Sumušė" SSRS Lakūnų Rekordą

PORT DARWIN, Australija, Lapkričio 7.—Anglijos karališko orlaivyno du bomberiai nusileido čionai šiandien rytą atlikę 7,160 mylių kelionės per 42 valandas, o trečias nusileido rytų Indijoj atlikęs 6,800 mylių kelionės.

Šie orlaiviai pakilo iš Ismailia Egipto, perskrido Arabiją, Indiją, Barmos salas ir nusileido Australijoj. Apie du trečdalius kelionės skrido per kontinentą ir vieną trečdalį per saloms gausingą vandenyną.

Iki šiam laikui tolimo skridimo rekordą laikė Sovietų lakūnai, 1937 m. iš Maskvos perskridę šiaurės ašigalį ir už 62 valandų nusileidę San Jacinto, Kalifornijoj. Kadangi šioj kelionėj Sovietų lakūnai nuskrido 6,306 mylias, o anglai nuskrido 7,160 mylių ir keturiolika valandų greičiau, jie paėmė ir tolimo skridimo rekordą, arba, kaip jie sako, "sumušė Sovietų lakūnų pastatytą rekordą."

Tačiau Sovietų ir Anglijos lakūnų rekordai viens nuo kito labai skirtingi. Sovietų lakūnai didesnę pusę kelionės skrido per ledais sukaustytą teritoriją, per šiaurės polių, o anglai skrido per visapusiškai ištirtus šiltus kraštus, kuriuose daug mažesnis oro pasipriešinimas.

GELEŽKELIŲ DARBININKAI ATMUŠĖ ALGŲ KIRTIMO PASIMOJIMĄ

CHICAGO, Ill., Lapkričio 4.—Geležkelių kompanijos pranešė prez. Rooseveltui, kad jų konferencija nutarė atsisakyti nuo pasimojimo nukapoti darbininkų uždarbius ant 15 nuošimčių, kaip praeitą pavasarį buvo nusprendusios.

Algų nukapojimas būtų palietęs milijoną darbininkų ir kompanijų metinius pelnus būtų padidinęs ant 250 milijonų dolerių. Darbininkai buvo nutarę ginti generaliu geležkeliečių streiku. To nutarimo griežtai laikėsi iki šiai dienai, kas jiems ir padėjo uždarbius apginti.

PALAIDOJO MAŽAMETĮ "MILŽINĄ"

ASTORVILLE, Ont.—Praeitą sekmadienį čionai palaidojo penkių metų amžiaus Roland Gauthier, kuris gimė normalus, o dabar turėjo 44 colius aukščio ir svėrė 124 svarus.

Atvykusieji aplankyti Dione penktukių matydavo ir šį mažametį "milžiną," patalpintą tuose pačiuose namuose.

PRADĖJO ANTI-NUOGALIŠKĄ KAMPANIJĄ

NEW YORK.—Naktinių klubų ir kabaretų šokikės vaikščioja po krautuves ir perkasi reikalingus drabužius, nes policija uždraudė nudizmą naktiniuos klubuos.

Už perdidelę nuogalystę ant Broadway suspenduoti 24 valandoms du dideli klubai.

VENGRIJA OKUPUOJA ČEKOSLOVAKIJOS TERITORIJĄ

BUDAPEŠTAS, Vengrija. — Vengrijos regentas, admirolas Horthy, gavęs iš savo bendradarbių Čekoslovakijos kąsnį pereitą sekmadienį įjojo ant balto arklio į Komarom miestą ir įvedė Vengrijos pėstininkų, artilerijos, tankų ir kavalerijos dalis. Tuo tarpu susirinikę vengrai abiejose rubežiaus pusėse šaukė jam valio, kaipo "išlaisvintojui."

Kitų, nuo Čekoslovakijos atplėštų dalių okupacija turės pasibaigti lapkričio 10 dieną.

Admirolas Horthy su į Komeromą įėjimu priminė ir Vengrijos darbininkų valdžios sutriuškinimą. 1919 metais jis ant balto arklio įjojo į Budapeštą ir kraujuose paskandino sostinės proletariatą. Tam priminimui panaudojo baltą arklį įjojimui į Komeromą.

Liaudies Balsas

KANADOS LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS, LEIDŽIAMAS SPAUDOS DRAUGIJOS IŠEINA DU KARTU Į SAVAITĘ.

Prenumeratos Kaina:

Kanadoj ir Didžiojoj Britanijoj metams $3.00; pusei metų $1.50. Visur kitur metams $3.50, pusei metų $1.75. Atskira kopija 5 centai.

Pašto perlaidas (Money Orders) išrašykite Liaudies Balso vardu:

LIAUDIES BALSAS

P. O. Station C. Box 1013, Toronto 3, Ontario, Canada.

Ar Yra Kanadai Pavojus iš Kitų Šalių

Laike Čekoslovakijos krizio iš spaudos buvo galima matyti, kad Kanados žmones yra dviejų nuomonių: vieni mano, kad Kanada gali būti užpulta ir sunaikinta, o kiti mano, kad Kanadą apsaugos platūs Atlanto ir Pacifiko vandenynai. Pažiūrėkime, kurie iš jų teisingi, pažiūrėkime, ar gali Kanada būti užpulta ir sunaikinta ir kas prie to rengiasi.

Vancouver mieste išeinas pažangus laikraštis People's Advokate spalio 28 dienos laidoj rašo:

"Japonijos kapitalistai, kurie jau dabar kontroliuoja svarbiausius gamtinius resursus Britiškoj Kolumbijoj, stengiasi pasigrobti dar daugiau.

"Heijiro Nisi ir Šigero Sakužuci, oficialai Karafuto Popiermalikių Kompanijos Tokio mieste, laivu Heian Maru pervažiavę savaitę atvyko į Vancouver miestą užbaigimui derybų dėl pirkimo 1,200 akrų popiermalkių miško Barkley Sound apylinkėj, visai arti Alberni kanalo vartų.

"Japonai jau dabar valdo Tidewater vario šaltinius prie Stewart uostas, apie 75 mylias į šiaurę nuo naujų šaltinių ant vakarinio Vancouver salos kranto.

"Paskutiniu laiku Japonijos agentai Vancouver mieste mėgino įsigyti nuosavybę prie Alberni kanalo. Jie vienai jtakingai moterim siūlė, kad ta nuosavybė būtų nupirkta jos vardu, kad išvengti sauksmo prieš ekonominį Japonijos įsigalėjimą Britiškoj Kolumbijoj.

"Kaip ir kitos Japonijos nuosavybės, Barkley Sound nuosavybė turi didelę strateginę vertę. Be to, japonai nemano statyti jokio kaimo; medžius gabens į Japoniją ir tenai juos malo.

"Japonai yra nupirkę dideles plotus miško Port McNeil rajone, ant šiaurinio Vancouver salos kranto, ir Queen Charlotte salose."

Ką gi toks ekonominis Japonijos įsigalėjimas Britiškoj Kolumbijoj reiškia? Jis reiškia labai daug. Tai ženklas, kad Japonija rengiasi prie Kanados užgrobimo. Pirmousia ji prisipirks nuosavybių, strateginių punktų. Paskui, aišku, atsiras reikalas saugoti. Prie to, reikia žinoti, kad Britiškoj Kolumbijoj yra didelis skaičius japonų. Jau dabar Kanados valdžia susirūpinusi ir nežino ką daryti. Japonijos agentai tuos žmones išnaudoja užvaldymui visų strateginių vietų. Kanados valdžia kalba apie įstatymus suvaržymui japonų imigracijos. O jeigu tik prasides varžymai, prasides ir Japonijos protestai ir grumojimai.

Žinoma, nereikia įsivaizdinti, kad pavojus iš Japonijos pusės taip didelis ir jau dabar. Bet kad Japonija rengiasi, tai aišku. Tokiu būdu tie žmonės, kurie nurodinėja, kad Kanadai nėra pavojaus, kad Kanada nebus liečiama, jei ji laikysis nuošalai nuo konfliktų, labai klysta. Kanada gali apsisaugoti nuo agresijos tik padėdama suvaldyti agresorius. Tie žmonės, kurie šaukia, kad Kanada turi pasirinkti vieną iš dviejų—apsiginklavimą ar sunaikinimą, pavojaus klausime teisingesni, tik visa nelaimė, kad jie ne iš to galo ima. Jie nenori matyti, kad Kanada yra šaltinis, iš kurio Japonija semiasi karinių medžiagų, kaip tai nikelį, geležį ir t.t., ir iš Kanados medžiagos pasidarinti ginklus ir granatas prieš Kiniją, kurią nugalėjus veikiausiai pasirinks Kanadą.

Liaudies Balso Vajus Jau Visai Arti

Tur būt Europos krizis visų stydą nukreipė į kitus reikalus, kad Liaudies Balso vajaus eigoje matosi mažai kalbama, ypatingai Liaudies Balse. Iki šiam laikui tik tabako augintojų korespondentas atsiliepė, nurodydamas, kad Liaudies Balso vajuje jie darbuosis, kiek jų jėgos leis, nes jie mato, kad Liaudies Balsas yra geriausias jų draugas. Iš kitų kolonijų dar nesimatė meko.

Liaudies Balsas yra geriausias draugas ir kitų kolonijų lietuviams. Jei paimti tik organizacijų susirinkimus ir parengimus ir apskaičiuoti, kiek būtų išleista leidimui atsišaukimų ir pranešimų, tai susidarytų gana didelė suma. O kiek darbo būtų. Reiktų eiti ieškoti aptarnavimo. Dabiti lapelius. Su laikraščiu kitas dalykas. Parašai, pasiuntei ir viskas.—tukstančiai skaito ir žino, ką organizacijos rengia. Esa organizacijos vajus, reikia atsikreipti į simpatikus. Geriausias būdas atsišaukti per laikraštį. Taigi, laikraštis yra geriausias organizacijų talkininkas. Jeigu nebūtų Kanadoj lietuviško laikraščio, organizacijoms būtų sunku. Jos neaugtų taip didelėmis sąlygomis, kaip dabar.

Dabar pamėkime žinias ir atraipsnius. Liaudies Balsas paduoda žinias ne vien iš tarptautinės politikos. Jame telpa žinios iš Kanados lietuvių veikimo ir Lietuvos. Jis daug rašo apie Lietuvos priešų veiklą. To visko anglišknose Kanados laikraščiuose nėra.

Jeigu Liaudies Balsas sustotų ėjęs, Kanados lietuviai pajustų, kaip netekę elektros šviesos, o sugrįžę prie balanos.

Liaudies Balsas, žinoma, sustoti nemano. Tačiau tas nereiškia, kad galima jį užmiršti. Kaip jis reikalingas Kanados lietuviams, taip jam reikalinga Kanados lietuvių parama. O kadangi vajus labai arti, reikalinga kiek smarkiau pasispausti su prisirengimu. Matote, kuo geresnis prisirengimas, tuo lengvesnis darbas ir geresnės pasekmės.

Ant galo reikia priminti, jog sunkiausios Liaudies Balso pareigos dar prieš akis. Lietuvos gynimo klausimas kasdien darosi vis svarbesniu klausimu. Ir bendrai, kova už taiką, už demokratiją ir progresą vis aštrėja. Fašizmas, taikos demokratijos ir progreso priešas, laimėjęs Čekoslovakijoj (su pagelba Čemberleno ir Daladjei), kelia galvą kitur. Su fašistų veiklos gyvėjimu gyvėja ir kitų darbo žmonių priešai, įsispraudę į darbo žmonių organizacijas. Kovoje prieš Lietuvos nepriklausomybės priešus, prieš taikos, demokratijos ir progreso priešus, be Liaudies Balso Kanados lietuviams apsieiti nebus galima. Jis bus svarbiausiu ginklu.

Rašykite į Liaudies Balsą apie savo planus, kuriuos jūs esate išdirbę. Vienų planai daug padės kitiems. Daugiau patyrusių kolonijų planai padės mažiau patyrusioms.

"Ir kada gi bus gana! Tiek karinomenės davėm, o tavo pergalės dar nematyti."

IR TAŠO, OBLIUOJA JIE LIETUVĄ MIELĄ...

Motto:

"... Milžinų jėgos kaulai pūva,
Verkia jų kapai ..."

Maironis.

(Specialiai Liaudies Balsui Mūsų Bendradarbio iš Lietuvos)

(Pabaiga.)

Vieniems "Ant Misių", Kitiems—Grabas

—Žinot ką, vyrai,—pasiūlian darbininkams,—einam nors ko kį alaus bokalą išgersim.

—Je, ponas, gerai,—pašoko ilgokai tylėjęs pirmasis darbininkas.—Tik, kad neapsirgt kartais, o tai daktaras užimtas—aikštės lygina beržų sulą raugina—tai ir nesuteiks pagelbos. Kada tik neužeik, vis jo nėra; prapuolęs amžinai su tais organizacijų baliais ir tiek, čia činožykłę rengė čia tvorą dažė, o . . .

—Bet juk jus ligonių kasa aprūpina,—užsiminiau.

—Taip,—nusijuokė dabar jau antrasis darbininkas.—Žinai, ponas, man atrodo, kad jie visi monija mus ir tiek. Kad ir ta kasa: tai markutes visokias lipink, tai litą prie vaistų primokėk. Mokam ir taip nemažai, o vis dar nepakanka. Juk algas daktarai gauna, iš darbininkų mokestis sulaikomas, o kaip nėr tvarkos, taip nėr—vis dar ką nors išrandu. Sako, prie ruso ir tai geriau būdavo: pas kokį nori daktarą, pas tokį tave ir priimdavo su lindijimu, o dabar . . . Paskyrė kokį "kazaricza", tai ir džiaugkis; nė dantų nebegalima gerai užblombuoti. Kol mokėjo gydytojams nuo danties, pusė bėdos buvo, o kai tik pradėjo molatinį atlyginimą mokėti—per tą patį laiką jie 3 syk daugiau atleidžia pacientų ir darbą blogiau atlieka: pabuvo kiek ir iškrito, arba kad jau ims žandą suktine vietos neberasi.

O Sausa—Niekas Neklause

—Yra darbininkų reikalams visokie inspektoriai, klubai, rūmai, bet visi jie mieliau patarnauja ne mums, o darbdaviams: visada laimi vaišingumas, o jį parodyti lengviau gali tie, kuriems kiti uždirba. Žinai, ponas, mes jau seniai supratome, kad kaikurios įstaigos peršasi mums globėjais vien tik delto, kad mums patiems mažiau rūpėtų savi interesai; jos mano, kad visi darbo žmonės yra tokie mulkiai, jog pasikliaudami jų globa, leis sau užkalbėti dantis ir nustos "belstis, kad būtų atidaryta", tikėdami, kad viskas jau padaryta ir nieko nebėra darytina . . .

—Oi, dar daug ir pas mus yra neteisybės. O jau viešai pakalbėti, užu širdies nutverti, tai tik retas moka.

—Visi virto tokiais pamokslininkais, kad po prakalbų ir nulipti patys nuo tribūnos nebesugeba. Aną sykį, kalė čia tokie "broliai" auksa, viniuką, tai vienas pakėpės gyventojas kad susijaudino, tai ne užkopti laipteliais nebejstengė į tribūną, jiems padėkoti. Sako, ir girtas, rodos, kad tada ne kiek nebūvęs, o kad ėmė rėkti, nežinia kam grumoti, tai viši dūkai išlakstė . . .

—Teisybę sakai, — nedavė baigti pasakojimo Stepui Vaciukas.—Kalba visi gražiai, graudina ir taip jau nelinksmą darbininką, o tėvynes retas tepasigaili ir suka kur tik papuolė. Sit, kad ir aną vakarą. Vaikštau Žemaitės gatve, žiūriu į vieną didžiulį namą ir galvoju, kaip gera būtų ten nors kokioj palėpėj per vasarą pagyventi, vis kokį litą sutaupytum žiemai. Imsiu, manau, įsikraustysiu kurį vakarą pastogėn ir tegul išprašo, kad nori . . . Vistiek tas namas truputį kaip ir valdiškas išeitų, nes juk ir medžiaga ne visa pirktinė buvo ir darbininkai vagone apmokami . . . Prieinu arčiau, o ten stovi du vyrai ir kalbasi. Klausau—vienas kitą Anupru vadina. Girdžiu drūčkis moko didįjį: "Nebūk kvailas, statyk ir tu sau namus. Dabar geriausia proga. Matysi, aš jau dabar nujaučiu, kad netrukus viskas užsidarys . . . Kas nekvailas, tas dabar tik ir pasinaudoja. Kad mažiukai skersai žiūri, tai kas? Vistiek nieko nepadarys . . . Žiūrėk, Česiukas prie miesto sodo pasistatė savo familijai dušą, o ar klausia kas iš kieno medžiagos ir kokie darbininkai dirbo? Juk mūsų niekas nedaboja, o mes gi kitus saugome . . ." Ilgasis, matyt dar neišmokęs sukčiauti, turbūt kur nors skubėjo, nes atsisveikino ir tiek tepasakė savo mokytojui: "Vis delto, tu, drauguži, mažiau suk, nes 'anupras' virsta veiksmažodžiu. Vakar žiūriu, prie stoties vienas vežikas kolioja kitą: "Eik, tu pats man botagą nuanūprinai, o dar prie kitų kimbi . . ."

—Arba vėl, aną sykį, prisimenu, tai buvo 17 gegužės, einu per miestą ir sutinku kaimyną. Tas tuoj mane ir prakalbina: "Einam į kapines, ten visas miestas susirinko žiūrėti, kai Anupro sūnui du darbininkai visą dieną kasa duobę; sako, už darbą geležinkelis mokės, tai ir susirinko pusė pavieto tokių cūdų žiūrėti . . ." Nueinam. Teisybė. Tempia du milžinai didžiulį kryžių, matyt, ką tik nudažytą . . . Kvepia valdiškas medis, valdiški dažai, o žmonės šnibžda ir gardžiuojasi. . . . Netoliese sukinasi apystoris diedukas ir dusauja: "Visus ūbagus užpirksiu takis geras vaikas buvo ir mokykloj makės ir negava ni kakis pastabas . . ."

—O čia kad šoks ant jo davatka: "Ak, tu, parmazone, matyt, kad labai tau jo gaila, kad nė kryžiaus sąžiningai negalėjai jam pastatyti . . . dar, mat, nelaimingą vadina . . ." Tai, va, ponas, kokie pas mus žmonės. O teisybės vistiek nesurasi: pabandyk tik pranešti kam reikia, tai komisija ar kontrolieriai dar tik rengiasi atvažiuoti, o jau visi nusidėjeliai kaip po išpažinties. Viską taip sutvarko, kad ne lapė neloja: kam reikia pagrąsina, ką reikia apdovanoja ir . . . gražu mus šventoje Lietuvoje.

—Jei ponas rašysi į laikraštį, tai parašyk, kad tokius nenormalumus reikia šalinti.

—Jie visi spaudos daugiausiai tik ir bijo . . .

—Vienas čia tokis "tuzas" ko tik iš antro aukšto neiššoko, kai pamatė stotyje pravažiuojantį žurnalistą.

—Taip tada susijaudino, kad skubėdamas į automobilį vietoj medalio pasikabino apskritą kišeninį veidrodėlį . . .

—Ja, ponas, reikia kad revizijos taip važinėtų, kad niekas iš anksto apie tai ir nesuuostų. O čia,—pamatė juos kas nors vienoje stotyje,—tai ir visa Lietuva po kelių minučių žinos, kad vyksta "slaptieji tardytojai".

—Centralistės pasakoja, kad tada telefonai tik čirškia, tik skamba . . . Gal, ko gero, dar ir telegramą viens kitam pasiunčia. Ačiū, ponas, už alų,—atsikėlė abu darbininkai.

O Tiltas Rauda, Kaip Raudojęs...

Nyku buvo klausyti tų ištęstų, bet taip pagrįstų pasakojimų. Man pasidarė aišku, kad darbininkus gyvenimas blaško kaip vėtros skiedras, kad niekas jais nuoširdžiai nepasirūpina ir negloboja. Vargšai tie pilkasermegiai, nemato jie gerų pavyzdžių, o vis dėl to turi kartais daugiau sąžinės, negu jų mokytojai. Supratau, kad didelė dalis tų, kurie šventvagiškai kartoja Kudirkos Varpo žodžius,—**Kelkite, Kelkite, Kelkite,**—dar patys prisikelti nesuspėjo . . .

Ir tašo, obliuoja jie Lietuvos tiltą, tik moderniškiau—gražiai pafilosofuodami iškilmingais ir šauniais žodžiais paglostydami drąsius kirčius . . .

Kenčia tiltas, virpa jo sijos, nes juo važinėja ne vien dručiausi prabaščiai,—kaip kadaise,—bet visi, kas tik turi, ar bent rengiasi turėti fajetoną.

O tiltas dreba, linksta, nes jį ne tik rangovas iš viršaus dailina, kaip senovėje, bet ir piktos kirvarpos iš vidaus ėda . . .

A. B.

Kas Atgyveno Turi Mirti

Pakluonėse pas seną tvorą,
Kur vėjai švilpauja laisvai,
Išdidi pušis aukšta, stora
Stovėjo viena nuo senai.

Jos liemuo tiesus, ilgas, dailus,
Jos luoba ištepta sakais,
Ant šakų spygliai žali, smailūs
Ją puošė ir žiemos laikais.

Aukštai į viršų pakopėjus,
Šaknis suleidusi giliai,
Kovojo prieš audringus vėjus
Pati, jos šakos ir spygliai.

Ilgai laimingai ji gyveno,
Gyventi geidė amžinai!
Tačiau nenoromis paseno,
Pagraužė šaknis kirminai . . .

Viršūnė puiki jau padžiūvo,
Liudnai pakrypus laikos dar,
Medinė širdis jau išpūvo —
Lavonas liko tik dabar.

Jei vėjas kiek smarkiau papūstų,
Kaip kad jis pūtė kitados,
Merdėjanti pušis nulūžtų
Ir nebekeltų niekados.

Taip ir ši tvarka kapitalo
Paseno, kaip ta pušis jau,
Ir ji sulauks kaip pušis galo,
Kuomet audra sukils smarkiau.

Raguotis

Ką Pareiškė Čekoslovakijos Ministeris "Lietuvos Žinių" Atstovui

Kuomet Anglijos ir Francijos išduotos Čekoslovakijos vyriausybė paskelbė, kad pasiduoda, nes kovoje prieš fašistus pasiliko viena, tuomet progreso priešai griebėsi tą "vieną" išnaudoti atakavimui Sovietų Sąjungos. Net ir lietuviškas eikagiškas menševikų lyderis, tvirtindamas, kad Sovietų Sąjunga būtų nėjus Čekoslovakijai į pagalbą, komunistus vadino žiopliais: girdi, ar jie nesupranta, ką reiškia "viena."

Tuo "viena" klausimu "Lietuvos Žinių" korespondentas B. Giunteris Pragoje kalbėjosi su Čekoslovakijos ministeriu Hugo Vavrecka ir gavo sekantį atsakymą:

—Rugsėjo mėnesio krizė del to buvo likviduota, kad mes naktį iš rugsėjo 18 į 19-tą nebegalėjome skaitytis su Prancūzijos ir Anglijos pagalba. Bet mes nebegalėjome skaitytis taip pat su Rumunijos ir Jugoslavijos pagalba, kai tik Lenkija ir Vengrija, Berlyno remiamos, paskelbė savo reikalavimus . . . Mes likome vieni ir turėjome kovoti kovą be vilties su mus žymiai pralenkiančia jėga, kurios metu, gal būt, ne tik Čekoslovakijos valstybė, bet ir čekų tauta būtų žuvusi,—nurodė Vavreckas.

—Argi Rusija nebūtų įsikišusi čekų naudai?—paklausė Giunteris.

—Neabejotinai Sovietai buvo pasirnošę kovoti. Bet atsižvelgus į tai, kad rusų karinomenė tik po kelių savaičių, taigi pavėluotai, būtų atėjusi mums į pagalbą, o iki tol milijonai mūsų moterų ir vaikų būtų žuvę, vyriausybė apsisprendė, kad mūsų kova greta Sovietų būtų buvusi kova ne vien tik su Vokietija. **Visa Europa, pirmiausia Prancūzijos ir Anglijos viešoji nuomonė, šį kartą būtų palaikinsi bolševizmo karu su Europa.** Hitleris juk turi savo antibolševistinę kultūros misiją, o, mano įsitikinimu, Anglija kovotų tik vieną karą, tai karą prieš bolševikus.

Reiškia pats Čekoslovakijos valstybininkus nurodo, kad Čekoslovakija kapituliavo ne del abejojimų Sovietų Sąjunga, bet prieš Europos koaliciją.

Leninas atvykęs į Petrogradą 1917 metais aiškina žmonėms, ką reikia daryti, kad užbaigti karą ir pasilduosuoti iš po kapitalistinio jungo.

Darbininko Akim Žiūrint

"Japonija planuoja ekonominę ir politinę kontrolę — nedarant jokių nuolaidų nei Vokietijai su Italija," sako pranešimas iš Rytų.

Suvienytos Valstijos, Anglija, Francija, Holandija, Belgija ir Portugalija esą laibai susirūpinę Japonijos užsimojimu uždaryti duris į Kiniją.

Kad su pastarųjų šešių valstybių interesais taip atsitiks, buvo aišku jau senai. Keista tik tas, kad Japonija nemano daryti išimčių savo draugem—Italijai ir Vokietijai.

Tas dar kartą patvirtina, kad imperialistai ir fašistai gali bendrai veikti tik prieš darbininkus. O kada tenka dalytis grobiu, tuomet jie greitai susipyksta. Kuri šalis jaučiasi galingesnė, ta daugiau ir pasiima.

* * * * *

Veik panašiai yra ir su Musolinio ir Hitlerio draugyste.

Kada Vokietija buvo neilabai apsiginklavus, neturėjo Saro, Austrijos ir Čekoslovakijos teritorijų, ji su Italija buvo labai gerose santykiuose.

Bet dabar, kada Vokietija jaučiasi tvirtesnė už Italiją, Musolinis turi tenkintis tuo, ką Hitleris jam numeta.

Sakoma, kad Italija į Vokietiją žiūrinti labai šnairisi. Jei ne handles grumojimai, Romos-Berlyno ašis greitai lūžtų.

* * * * *

Kanados valdžia žada imtis griežtų priemonių apsaugojimui Kanados visuomenės nuo tokių įvykių, kaip kad buvo laike transliavimo marsiečių užpuolimo ant žemės.

Girdi, Kanados radio stotims būsią uždrausta tokias erzinančias programas perduoti.

Tačiau atrodo, kad toks metodas labai nevykęs, nes Suvienytų Valstijų radio stočių programas galima girdėti ir be perdavimo.

Žmonėms reikia daugiau apšvietos.

* * * * *

Kaip atrodo, tai Naujienų redaktorius ne Grigaitis, o torontietis Viksras.

Jeigu Naujienas redaguotų Grigaitis, tai Sūnų ir Dukterų Draugijos valdybos atsakymas Vikšrui būtų buvęs patalpintas be atsiklausimo Vikšro.

Dabar gi, Grigaitis pirma atsiklausė Vikšro, ar talpinti. O Vikšras, matomai negalėdamas palaukti su atsakymu, tuojau parašė prierašą ir pasiuntė kartu su Sūnų ir Dukterų Draugijos valdybos pareiškimu.

* * * * *

Vokietijos spauda pranešė, kad policijai pavykę iškelti virš šim planus **"maršuoti ant Berlino su tikslu įsteigti liaudies valdžią."**

Nazių teismas išnešęs sprendimą vienam komunistui nukirsti galvą o kitus 3 įmesti ilgiems metams į kalėjimą.

Sunku tikėti, kad tokie planai buvo, veikiausiai tik provokacija pateisinimui teroro.

Tačiau jeigu naziams reikalinga griebtis tokių biaurių metodų, reiškia, kad nazių režimui yra gana didelis pavojus.

* * * * *

Ką Čemberlenas padarė su Čekoslovakija, tą patį rengiasi padaryti su Ispanija.

Kaip dabar atrodo, tai Anglijos-Italijos sutartis pradės veikti. O tas reiškia, kad generolui Frankui bus suteiktos karianjančios šalies teisės. Frankas galės paskelbti blokadą ir neleisti nei vieno laivo.

Kur jis gaus kariškų laivų, kad užtektų pastoti visus kelius? Gi Musolinis ir Hitleris duos.

* * * * *

Portugalija pradėjo bėdavoti, kad Anglija neatiduotų Vokietijai jos kolonijų Arfikoj.

Tai ta pati Portugalija, kuri karščiausiai palaikė generolo Franko, Musolinio ir Hitlerio karą prieš Ispaniją.

Reiškia, remdama Musolinio ir Hitlerio karą prieš Ispaniją Portugalija parėmė savo priešą.

* * * * *

Daug šalių valdžių padėjo fašizmui įsigalėti Europoj, o dabar joms pačioms fašizmas grumoja.

Panašiai atsitiko ir su nekuriais socialistų vadais. Jie nenorėjo dėtis su komunistais, nenorėjo kovoti prieš fašizmą. Bet fašizmas paskui nepaigailėjo ir jų.

Pataikūnus visuomet toks likimas ištinka.

J. Vis.

Lietuvoje

PANEVĖŽIO LENKAI PROVOKAVO SUSIKIRTIMUS

Kaimas. — Spalio 9 diena visoje Lietuvoje praėjo su susikaupimo nuotaika. Tą dieną pamaldose dalyvavo daug daugiau žmonių, kaip paprastai. Daugely vietų buvo minėjimai su paskaitomis, programa. Buvo ir provokacinių išsišokimų, iš jų didžiausi įvyko Panevėžyje. Čia tamsūs gaivalai išprovokavo peštynes tarp lenkų gimnazijos mokinių ir amatų mokyklos mokinių.

Iš kvotos paaiškėje, kad pirmiausia lenkų gimnazijos mokiniai pradėjo užgaulioti lietuvius mokinius. Kuomet pastarieji ėjo rikiuotėj, kažkoks lenkų gimnazijos mokinys spiovė ant rikiuotės gale ėjusių mažesniųjų lietuvių mokinių, o vėliau sumušė vieną mokinį ir nuėjo į marijonų bažnyčią kalbėti rožančiaus. Tai padaręs lenkų gimnazijos mokinys Šimanskis, kuris sutikęs mokinį, matyt, jį norėdamas išprovokuoti, sakęs: "Ar šiandien mušime lenkus?" O rusas Vojevodovas apmušė lenkų mokinį.

Incidentai nesiliovė ir spalio 10 dieną. Vakare, vienam vietos policijos nuovados viršininko padėjėjui kvočiant lenkų gimnazijos mokytojus, atbėgęs tos gimnazijos inspektorius pasiskundė, kad prie tos gimnazijos esą susirinkę amatų mokyklos mokiniai ir ketina išdaužyti mokyklos langus. Kalbamas nuovados viršininko padėjėjas, išbėgęs į gatvę, rado keliolika civilių asmenų, kurie, jį pamatę, išlaistė. Vieną iš jų jam vis delto pavyko sugauti. Sugautasis buvo labai įtartinas, nes buvo apsivilkęs ne savo rūbais, kurie jam buvo gerokai perdideli. Darant kratą pas jį rado revolverį "Montekristo" sistemos su 10 šovinių. Iš karto jis nesisakė, kas esąs, bet nuvestas į lenkų gimnazijos patalpas, pasisakė, jog esąs tos gimnazijos 5 klasės mokinys Slomskis Česlovas, 16 metų amžiaus. Be to, jis naiškino, kad tėvo rūbus apsivilkęs tik tam, kad nebūtų pažintas ir sumuštas, o revolverį pasiėmęs tik šiaip sau, kad būtų drasiau.

Tą pačią dieną 4 ar 5 nepažįstami asmenys užpuolė lenkų gimnazijos mokinį Paškovičių, jį sumušė ir dar peiliu perkirto rankos arterijas. Paškovičius pagulėjęs į apskrities ligoninę. Jo kišenėje rasta peilis ir akmenų. Jis pats prisipažino, kad jis metė akmenį į amatų mokyklos mokinius.

MĖGINS BLAIVINTI LIETUVOS DARBININKUS

Kaunas.—Darbo rūmai sako, kad daugelis darbininkų prageria visą savo uždarbį, o vėliau parys ir jų šeimos skursta. Del girtavimo nukenčias ir darbas.

Paprastai pirmadieniais į darbą neateina dalis darbininkų ir del to satrukdomas darbas. Del girtavimo įvyksta nesusipratimų tarp pačių darbininkų ir šeimų. Pirmiausia tą blogybę pašalinti susirūpino darbininkų žmonės ir vaikai. Kasdien į atitinkamas įstaigas darbininkų žmonos kreipdavosi ir prašydavo daryti žygių, kad tiems darbininkams, kurie prageria gautą uždarbį, uždarbis būtų išmokamas tų darbininkų žmonoms.

Į tą darbininkų žmonų pageidavimą buvo atkreiptas atitinkamas dėmesys ir Darbo rūmai jau paruošė ta prasme Pramonės samdos įstatymo projektą. Vyriausybė buvo paprašyta tą įstatymo projektą nedelsiant priimti ir pradėti įgyvendinti.

PRIJAUKINTAS GARNYS VAIKŠTO MIESTO GATVĖMIS

Lazdijai. — Šią vasarą Lazdijuose remotuojant vieną namą, nuo stogo buvo perkeltas garnių lizdas su mažais garniukais į kitą vietą. Atskridę seniai garniai ir radę lizdą naujoj vietoj, savo vaikų pradėjo neapkęsti, šoko juos mušti ir net iš lizdo išmetė. Vieną išmestą iš lizdo garniuką paėmė ir užaugino apylinkės teisėjas Beržanskis. Garniukas taip priprato prie žmonių kaip naminis paukštis. Dabar jis jau didelis, skraido ir vaikščioja miesto gatvėmis tarp žmonių. Jo mėgiamiausia vieta yra turgavietėj prie tekančio upelio. Ten jis gurkšnioja iš upelio vandenį. Garnys kartais net parodo ir triuką. Jis užlekia ant ižvežiojančio iš stoties autobuso stogo ir kartu važiuoja.

KAS ATSITINKA, KAI KAVALIERIAI NORINGIAS TEKĖTI PANAS UŽMIRŠTA

Ramygala.—Ramygalos valsčiuj, Gedulinkų kaime gyvena tūli Šlekiai. Nors jų šeimoje jaunimo ir buvo—dvi seserys ir brolis, bet kaimynai tų namų nemėgo ir retai kas juos teaplankydavo. Šlekytės neblogesnės, ir net geresnės, už kitas, bet visi kavalieriai lėkdavo pro šalį pas kitas. Tą matydamos, Šlekytės jautėsi kitų skriaudžiamos ir del to kilo kerštas. Geriausiai atkeršysi, nubaidžius kavalierius ir piršlius. O tą padaryti nėra jau taip labai sunku: sunaikink pasogą, apsunkink išmokėti dalis ir piršlių pas kitas nebus. Sunaikinti turtą visai lengva—pakišai degtuką po šiaudiniu išdžiūvusiu stogu ir baigta. Kaip tarė taip ir padarė. 1935 m. vasario 27 d. užsidegė Juozo Želvio klojimas, o 28 t. Ropalo Daniūno klojimas. Paskiau padaryta maža pertrauka, matyt norėta patikrinti rezultatus. Naudos maža. Reikia pakartoti. Ir 1936 m. gegužės 22 d. naktį pradeda degti Bliuvo klėtis, kurioj miegojo Bliuvaitės. Pradėjo degti tas kampas, kur buvo pastatyta lova. Matyt, buvo norėta, kad ne tik klėtis, bet ir konkurentės sudegtų. Bet nepavyko. Tiesa, gaisras buvo didelis ir nuostolingas, nes nuo Bliuvo klėties užsidegė kaimynų Juozo Palilionio ir Juozo Šagamogos trobėsiai. Nuostolių labai daug. Tų pačių metų liepos 10 d. užsidegė vėl Bliuvo daržinė.

Kaimynai susirūpino savo nuosavybes apdrausti nuo nematomo ir nežinomo priešo. Pradėjo po kaimą nakties metu eiti sargybas, bet ir tai negelbėjo. 1936 m. spalio 2 d. vėl užsidegė J. Šelvio gyvenamas namas. Pradėjus degti, atbėgę kaimynai pamatė, kad aiškiai padegta, nes siena apipilta žibalu.

Kaimynai pradėjo vienas kitą įtarinėti ir tyrinėti, nes trobos vis dega ir dega. 1936 m. lapkričio 9 d. sudegė J. Želvio tvartas. Tą pat mėnesį kėsintasi padegti J. Želvio gyvenamas namas. Pradegtas skurlio gabalas ir įkištas daržinėj tarp kūlių. Bet užgeso. 1937 m. vasario 22 d. užsidegė Jono Bliuvo tvartas ir sudegė su visais gyvuliais: Nuostolių padaryta apie 10,000 litų. Be to, Jodikonių kaime irgi buvo du gaisrai, kurie kilo nuo padegimo.

Pagaliau kaimynai pradėjo įtarti Šlekius, nes šių motina prašydavusi dievo padegėjui geros sveikatos, kad jis parenkąs tokią naktį, kai vėjas pučia nuo Šlekių. Buvo pranešta policijai, kuri sulaikė Šlekį, sūnų, o šis per tardymą įtarė savo seserį Albiną. Po ilgo ir didelio triūso buvo nustatyta, kad visus šiuos padegimus įvykdė Albina Šlekytė 18 m. amžiaus. Šlekytė per tardymą kriminalinei policijai prisipažino padarinusi septynis padegimus Gudeliukų kaime, o Jodikonių kaimo nežinanti.

Rugsėjo 28 d. Panevėžio apygardos teismas svarstė šią bylą. Buvo apklausta apie 30 liudininkų. Teismas pripažino Šlekytę kalta ir nubaudė devyneriais metais sunkiųjų darbų kalėjimo, bet kaip nepilnametei paliko 6 metus. Taip pat priteisė civilinio ieškinio 18.000 litų.

IŠ LIETUVOS Į PARAGVAJŲ IŠGABENO 150 ŽYDŲ

Kaunas.—Gavę kurortines vizas iš Vokietijos į Lietuvą buvo atvykę apie 150 žydų Vokietijos piliečių. Jų vizų terminas baigėsi spalio 15 d. ir turėjo apleisti Lietuvą. Kadangi grįžti Vokietijon jie nenori, tai susidarė keli padėtis, kur jiems pasidėti.

Tais Vokietijos emigrantais žydais rūpinosi žydų emigracijos biuras Kaune ir jo centras Paryžiuje. Susitarė juos išgabenti į Paragvajų, bet kelionės išlaidoms reiks apie 50 tūkstančių litų. Pradėta rinkti aukos, kurios smarkiai plaukė.

Tų emigrantų tarpe esą nemaža inteligentinių žmonių, kaip tai gydytojų, advokatų ir kitų, kita dalis pramoninininkų ir prekybininkų.

NESILIAUJA KONTRABANDA

Klaipėda. — Nežiūrint ir didžiausių Klaipėdos pasienio policijos ir muitinės tarnautojų pastangų ir gana aukštų baudų, kontrabanda Klaipėdoje vis delto nesiliauja. Dažniausia kur nors toli jūroje sustoja kontrabandinis laivas, apie kurio atvykimą vietiniai kontrabandininkai jau iš anksto žino, ir jis savais laiveliais arba vietiniai kontrabandininkai savais ar žvejų laiveliais spiritą atsigabena į krastą.

Pasitaiko, kad tokie laivai, nesulaukdami atvykstant iš krasto laivelių pasiimti atvežtą spiritą, skardines, kurios dažniausia būna po 10 literių spirito, suriša tvirta viela ar lynu vieną prie kitos ir, paikę tam tikrą sutartą ženklą, nuplaukia kitur. Tuo tarpu vietiniai kontrabandininkai, sulaukę patogią progą, nuvyksta, susirandą jūroje paskandintą kontrabandinį spiritą ir jį išsigabena į krantą. Suprantama, kad toki triukai dažnai baigiasi liūdnai: policija seka akyliai visus pajūrio krantus, ji žino ir įtartinus asmenis, kurios taip pat seka, ir kai tik šie išvykę į jūrą grįžta atgal—suima. Tada konfiskuojamas spiritas, įrankiai, pinigai, laiveliai ir net vežimai, jei tik juos sulaiko kur nors arti nusikaltimo vietos, be to, uždedama didelė pabauda.

Vis delto, kontrabandininkų nestinga: reta kuri diena, kad nebūtų vienas ar kitas sulaikytas su vienokiomis ar kitokiomis kontrabandinėmis prekėmis. Noras lengvai pasipelnyti nugali bausmės baimę, ir žmonės ryžtasi rizikuoti. Dažnai pasitaiko, kad jūroje paliktas kontrabandinis spiritas nesulaukia "išgriebėjų" ir po kurio laiko būna bangų išplaunamas į krantą.

Štai spalio 6 dieną ties Šventosios uosto molais bangos prie kranto priplovė net 40 skardinių spirito. Policija dabar veda stropų tardymą, kas tokio "siuntinio" laukė.

PAMESTUKAS SU KRUOPOMIS

Kaunas.—Spalio 7 d. Šančiuose, vienoj gatvėj rastas pamestukas, 5-6 mėnesių mergaitė. Ji palikta gatvėje su vežimėliu.

Vežimėlyje buvo rastas ryšuliukas, kuriame buvo monų kruopų maistui ir marškiniukai.

Mergaitę paėmė auginti, kaip dukterį, policininko žmona.

KASĖ KITAM DUOBĘ, O PATS ĮGRIUVO

Alytus. — Alovės valsčiaus, Balninkų kaimo tūlas Z. pirko iš vieno Einorių kaimo ūkininko žemės sklypą. Įmokėjo pinigus, bet pardavęs žemę ilgai nenorėjo sudaryti pardavimo dokumentų, bet delto pirkėjas per teismą jį privertė. Nupirktam ūky jis apgyvendino savo sūnų. Pardavusio žemę ūkininko sūnus ant pirkėjo labai pyko, bet viešai to nedarė. Vienas pas kitą, kaip kaimynai lankėsi. Tačiau spalio 3 d. vakarą pirkęs žemę Z., paviešėjęs pas savo bičiulius ėjo į namus. Kely susitiko grįžtant iš miestelio pardavėjo sūnų, važiuotą. Jie pasisveikino ir bekalbant šis išsitraukė revolverį ir šovė. Nusigandęs šaunamasis sugriuvo į grabę šūvio beveik nepaliestas, o žudikas, pamanęs, kad jį nušovė, pabėgo į laukus. Šautasis pasikėlė ir nuvyko į namus, paskui su vyrais ėmė žudiko ieškoti, tačiau niekur nerado. Tik vėliau sužinojo, kad jis nuvykęs bastėsi apie Merkinę ir, bijodamas bausmės, kažkokiam miškely—krūmuose tuo pačiu revolveriu pats nusišovė.

VĖLYBAS PERKŪNAS NUTRENKĖ ŪKININKĄ

Punia. — Paliepių kaime, Punios parapijoj, spalio 9 dieną perkūnas mirtinai nutrenkė ūkininką. Jo duktė ant kalniuko ganė karves. Jis atėjo jos pavaduoti, nes ji turėjo eiti pietų. Vos tik duktė atsitraukė, trinktelėjo perkūnas ir tėvas krito negyvas. Jam apsvilintas veidas, labai sužalota krūtinė ir batas nuplėštas. Pažymėtina, kad prieš tą dieną jis savo tėvą palaidojo, o ant rytojaus pats krito.

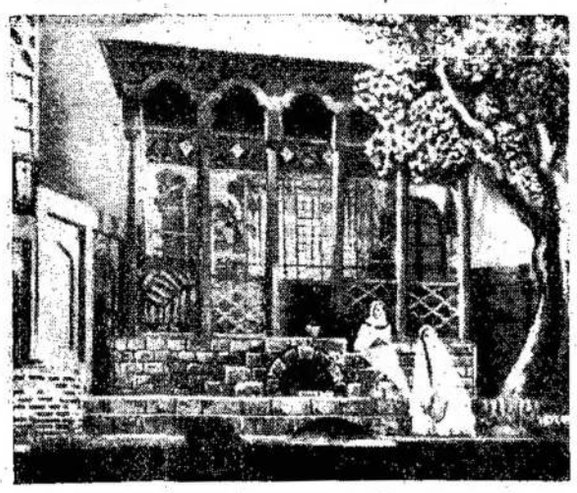

Scena iš muzikališkos Sovietų komedijos "Arsin Mol Alan."

Scena iš azerbaidžaniškos operos "Negris."

Antro Rajono Komiteto Pasiūlymas Visoms Kuopoms

TORONTO, Ont. — Lietuvių Literatūros Draugijos Antro Rajono komitetas savo posėdyje apsvarstė Liaudies Balso administracijos bei redakcijos atsišaukimą Liaudies Balso vajaus reikalu, tilpusį 269 numeryje, ir nutarė priimti Antram Rajonui pasiūlytą kvotą. Tai yra pasižadėjo sukelti $400.00 aukomis ir gauti 70 naujų skaitytojų.

Rajono komitetas smulkmeniškai persvarstę viso rajono ribose esančių kolonijų jėgas ir galimybes nutarė pasiūlyti kvotas sekančiai: Torontas, kaipo rajono centras, turėtų sukelti $200.00 aukų ir gauti 30 naujų skaitytojų; Sudburis — $75.00 aukų ir 10 naujų skaitytojų; Hamiltonas—$15.00 aukų ir 2 naujus skaitytojus; Windsoras—$25.00 aukų ir 8 naujus skaitytojus; Delhi - Tilsonburg — $20.00 aukų ir 8 naujus skaitytojus; Timminsas—$25.00 aukų ir 5 naujus skaitytojus; Kapuskasing—$25.00 aukų ir 5 naujus skaitytojus ir Westonas—$15.00 aukų ir 2 naujus skaitytojus.

Mūsų pasiūlymas, manome kiekvienai kuopai bei kolonija gali būti priimtinas. Pavyzdžiui Torontas ir Sudburis, turinti didžiausias kvotas, turi pakankamai ir dirvos. Hamiltonas su Westonu silpnos kolonijos—nedidelės ir kvotos. Delhi didesnė kolonija, bet tenai nesiranda kuopos, visas veikimas dar tik vystymosi stadijoj, tad ir siūloma kvota mažesnė. Tačiau tikime, kad tenaitiniai draugai visą padėtį įvertins ir kvotą pasikels. Timminsui, Kapuskasingui ir Windsorui siūloma beveik vienodos kvotos. Manome, kad šios kolonijos ne tiktai sutiks su pasiūlymu, bet gal ir pasikels, nes pirmosios kolonijos yra šiaurės Ontarijos lietuvių centrais, o Windsoras pietų Ontarijos centru, kuriame randasi keli desėtkai lietuvių ir po šonu Detroitas su keliais tūkstančiais lietuvių. Reiškia, mūsų manymu, visoms kuopoms prieinamos sąlygos.

Kadangi vajus prasidės už mėnesio laiko, laikas jau turėti gatavus planus, tad atsikreipiame į visas kuopas, į visus pavienius draugus, prašydami skubiai apsvarstyti vajaus reikalą ir per spaudą atsiliepti, nurodant ar priimate, atmetate, ar pasikeliate kvotas.

Vajui reikalingą medžiagą išsiuntinėjo Liaudies Balso administracija. O Rajono komitetas priruošė planus ir dabos, kaip eis vajus.

Taip pat Antro Rajono ribose randasi dar visa eilė smulkesnių kolonijų, kuriose nesiranda nei jokių lietuviškų organizacijų, bet gyvena po keletą ir net keliolika progresyvių draugų. Tikimės, kad tų kolonijų draugai neįvardinti stos į darbą ir prisidės prie Kanados lietuvių progresyviškos spaudos palaikymo.

M. Paužienė
Rajono Sekretorė

Klausimai ir Atsakymai

Klausimas:—Siunčiu iškarpą iš angliško žurnalo Life, kuri parodo, kad John L. Lewis gauna $25,000 į metus, o William Green $12,000, ir prašau duoti atsakymą per Liaudies Balsą, ar tikrai jie ima tokias algas.

S. Grimsl

Timmins, Ont.

Atsakymas: — Toj iškarpoj pasakyta, kad John L. Lewis iš CIO negauna nieko, o $25,000 į metus gauna iš United Mine Workers unijos kaip jos pirmininkas. Gi William Green gauna $12,000 į metus iš Amerikos Darbo Federacijos Centro Komiteto kaip jo pirmininkas, bet jis šiuo kartu negauna nieko iš tos unijos, kurios prezidentu buvo, nes iš tos unijos jis išmestas. Pirmiau ir Lewiso alga buvo $12,000 į metus, bet unijos suvažiavimas jam algą pakėlė iki $25,000 į metus, nors jis to neprašė.

KOMUNISTAI PAREMĖ STREIKUOJANČIUS DARBININKUS

Toronto, Ont.—Pereitą ketvirtadienį į lietuvių komunistų skyriaus susirinkimą atsilankė streikuojanti vyno darbininkai ir atsikreipė paramos. Susirinkimas ant vietos sumetė kelis dolerius aukų.

Streikierių delegacija taipgi kreipėsi su prašymu, kad niekas neitų pirkti vyno. Minimas fabrikas ir parduotuvė randasi ant Bthurst, netoli Queen St.

Streikas eina jau virš mėnesio laiko.

Rep.

A. Ustinovič Vertė **Petras**

LERO NAMAI

(Pabaiga)

Padaręs pranešimą apie darbo eigą, darbvedis pasakė:

—Draugai rėmėjai, aš privalau pastebėti, kad mes savo puikų atsiekimą statyboj padarėm ačiū štai šitam draugui,— jis nurodė į Lero.—Tai jis, atėjęs savanoriai į darbą, nepraleido nei vienos dienos. Jis išgelbėjo keblią padėtį, kuri būtų sutrukdžius darbą keletai dienų, kada buvo pertrukus keltuvo lyna; jis nepaprastai pagelbėjo statybai atlikdamas įvairius šaltkalvio darbus, nuo jo akių nepasislėpė nei viena padaryta mūsų klaida. Jis, negaudamas jokio užmokesčio, dirba statyboj nemažiau už kiekvieną iš mūsų ir užsispyrusiai atsisako nuo mano pasiūlymų imti algą.

Komsomolcai siena užgriūvo ant Lero, jie tuskino jį iš visų pusių, šauksmai "ura" ir rankų plojimai užstelbė paskutinius darbvedžio žodžius.

Bet Lero staigiai supyko.

—Ko jūs čionais prie manęs pristojote?—užkimusiai šaukė jis, atsistumdamas nuo jaunuolių.—Jums tiktai prakalbas sakyti ir katutes ploti, nematote, kad pusė lentų purvę pūsta ir visi parkėtai po kelią išmėtyti. Statytojai! Sugriauti mokėjote, o statyti neišmokinote.

Lero pajuto nuovargį ir nusprendė eiti namo, nelaukdamas darbo užbaigimo. Išėjęs už vartų, jis pakėlė akis ir sustojo nustebęs. Komsomolcai atnešė ir prikalė virš vartų naują puikią iškabą: "Udarniška prekybinio laivyno jūrininkų Kultūros Namo statyba".

Lero, netikėdamas savo akimis, išėmė akinius ir dar keletą sykių perskaitė iškabą. Nuo didelio susijaudinimo jis negalėjo eiti ir prisėdo dar ant užsilikusio stulpelio. Virš jo stuksojo milžiniškas Kultūros namas. Lero žiūrėjo per dar tuščius langų kvadratus į vidų, ir jo akims iki realybės aiškiai persistatė milžiniška salė, apipilta šviesa, prisipildžiusi kupinai užiančios minios, ir joje senas jūrininkas matė pažįstamus draugų veidus.

Liūdėsis dėl senos pilkos tvoros dabar jam pasirodė juokingas ir apgailėtinas. Lero, užmiršęs apie savo 70 metų amžių, gyvai pašoko ir jaunuolio eisena nuskubėjo prie gatvėkarių sustojimo vietos.

Namuose jo laukė laiškas. Rašė Kolia Vostrecovas.

"Brangus drauge Lero.

"Dovanok, kad mes neišpildėm savo pažado ir neužėjom prieš išvažiavimą. Laivo prikrovimas buvo terminuotas, viso keturios dienos,—pats žinai, kaip sunku buvo surasti tam laiko.

"Mes tavęs neužmiršom. Mūsų virėjas, pakrikštino tušintą mėsą, kurią tu mylėjai,—bif Lero,—taip dabar ir į meniu rašo, o Evsiejus Gavriličius nupirko tau naują pypkę.

"Dabar mes randamės Rotardame, iš čionais užvažiuosim į Antverpeną—ir namo. Neliūdėk, greitai pasimatysim. Perduodu tau karštus sveikinimus nuo visos laivo įgulos. O, dar buvau užmiršęs. Pas mus buvo patikrinimas techminimumo, tavo mokynis Gerasimovas išlaikė kvotimus geriausiai už visus.

"Tai ir viskas. Lik sveikas ir lauk mūsų.

"Kolia".

Lero du sykiu perskaitė laišką, guodžiai nusišypsojo ir, atidaręs stalčių, įkišo jį į vidų. Ant akių pasitaikė knyga. Lero išėmė ją ir, su panieka metęs ją atgal, atsigulė.

V.

Spalio parodai jūrininkai susirinko jau prie naujojo Kultūros namo, bet Lero į parodą neatėjo. Drauge su darbvedžiu ir sekretorium priimamojoj komisijoj jis dešimtą sykį apžiūrinėjo dideles šviesias Namo sales, radiatorius garinio apšildymo, patikrino elektrines laidas, apžiūrėjo krosninę ir prieš iškilmes ant tiek nuvargo, kad negalėjo eiti. Ir kada pirmininkas atidaręs susirinkimą paslūlė įtraukti į prezidiumo sąstatą geriausį statybos udarninką draugą Lero, senelis taip susijaudino, kad norėjo išslinkti lauk pro užpakalines duris, bet tapo komsomolcų sugautas ir iškilmingai pasodintas už raudona gėlumbe apdengto stalo.

Statybos dalyviams—udarninkams buvo duotos premijos ir dovanos. Kada sąrašas buvo užbaigtas, pirmininkas paėmė žodį.

—Draugai,—pasakė jis.—Mes dar neprisiminėm čionais dar vieno žmogaus—draugo Lero, kurį jūs taip vienbalsiai išrinkote į prezidiumą. Draugas Lero—nepaprastas udarninkas. Jis—udarninkas savanoris. Nežiūrint į savo senatvę jis atidavė visas savo jėgas statybai, ir tas, kad mes šiandieną šį pastatą iškilmingai atidarom, žymioje dalyje priklauso nuo jo. Po teisybei jam priklauso didžiausia pagarba, ir mes statybos rėmėjai, fabriko "Iunij vodnik" komsomolcai, nutarėm savo plenume išrinkti draugą Lero mūsų fabriko garbės mašinistu ir jį pavadinti garbės karžygiu.

Dudų orkestro garsai susiliejo su ūžiančiu rankų plojimu. Komsomolcai pašoko iš savo vietų ir akimirkoj apie senelį susispietė tirštas jaunuolių būrys. Ir vėl senelis sėdėjo prie didelio, gėlėmis papuošto stalo ir vargiai galėjo suspėti atsakinėti rankų paspaudimus. Tas viskas buvo taip panašu į bankietą, suruoštą "Partizano" įgulos, ir tuom pačiu laiku tas buvo visiškai ne tas.

Senas jūrininkas jautė, kaip drauge su šiais komsomolcų balsais ir orkestro trenksmu į jo krūtinę liejasi banga linksmaus gyvenimo, nors seno, bet dar neatgyvento. Išdidumas pripildė jo sąžinę savo reikalingumu štai del tų linksmų jaunuolių, del šito didelio namo, pastatyto su jo pagelba.

Jis ant galo pasiliuosavo ir pakilęs paprašė žodžio.

Salė nutilo.

—Draugai,—pasakė jis, ir jo balsas sudrebėjo.—Ačiū, draugai, aš neužsitarnavau tokios garbės. Aš atėjau prie statybos dirbti todel, kad aš neturėjau ką daryti. Atėjau, galima sakyti, iš nuobodulio. Labai sunku būti paliegėliu, draugai. Ir štai statyba davė man naujas jėgas, aš tarytum kurorte tų jėgų prisisėmiau dirbdamas prie jos. Ir aš supratau, draugai, kad galiu dar dirbti ir atnešti visuomenei naudą. Dabar statyba užbaigta, ir atrodo, kad aš vėl likau be jokio užsiėmimo. Būti garbės mašinistu jūsų fabrike—didelė garbė, bet aš noriu būti pačiu paprasčiausiu darbininku, kuris dirba. Ir štai aš jūsų prašau, draugai, aš prašau jūsų, kad paliktumėt mane dirbti šitame name, nors už sargą, kad aš pagal savo jėgas . . . ir kad . . .

Toliau kalbėti Lero negalėjo, mostelėjo ranka ir atsisėdo. Sekantis momentas jam pasirodė, kad salės lubos trūko ir sienos griūva ant jo su baisiu trenksmu.

Namo vedėjas prisilenkė prie stalo, ir jo kažkodel drebanti ranka parašė įsakymą No 1 vardu prekybinio laivyno jūrininkų Kultūros namo. "Su šių metų 7-ta diena lapkričio draugą Lero Adamovičių skaityti Kultūros namo komandantu".

Dar nenutilo užėsis pasveikinimų, kada salės durys atsivėrė ir Lero pamatė įeinančius buvusius "Partizano" įgulos draugus. Priešakyje buvo Kolia, kurio veidas visuomet padengtas plačia draugiška šypsena. Paskui jį sekė Evsiejus Gavrilovičius.

Su visais pasisveikinęs, Lero temptelėjo Evsiejų už rankos ir juokaudamas paklausė:

—Na, o pypkė kur?

Kolia neiškentė. Ištraukęs iš Evsiejaus rankų įmovą, atidarė prieš besidžiaugiantį Lero. Pypkė buvo labai graži. Ji gulėjo įmovos gelsvam aksominiam dugne, tarsi karališkas vaikas ant savo pagalvių, o kristaliniai salės veidrodžiai atspindėjo jos gintariniam cibuke.

YOUTH COLUMN

WE KEPT OUR PROMISE

In the publicity materjal preceeding the masquerade dance, we told you what to expect, but it appears as if we gave you more than what we had promised. That sort of thing seldom happens, but I suppose we can consider this an exception. This affair was also an exceptional one for the hall of 6 Denison, because it netted the committee sponsoring the celebration a profit of close to 50 dollars. It was also a record breaking crowd for the hall that can barely house 200 people, but Saturday night brought a crowd of 400, to this "two by four hall."

To be honest, the committee only expected a crowd of 150 people, but it appears as if we had no foresight. Early in the evening the crowds started streaming into the hall and before we knew it, the check room was starving for space. We were forced to use another room for checking clothes. One of our prettiest and most active young people, Lucy Balicius, distributed the hats and noise-makers to the guests as they entered the hall.

Colourful Costumes

Witches, cats, clowns, Persians, were all represented Saturday night. Mr. Miller, secretary of the Bangos Chorus, that sponsored the dance, showed signs of taste by wearing a costume that was in harmony with the celebration. His witch costume was a piece of masterful art. "Mickey" Guoba wore a cats costume that gave everyone in the hall a good laugh. Costumes of many lands gave colour to the noisy hall. We sincerely hope that someone who knows who were in the costumes will take the time and trouble to write about them, because we did not get the time to check up on the masqueraders. The committee was too small to handle such a large unexpected crowd.

"Floor Show"

Attempted for the first time in a Lithuanian hall was the "Floor Show" which brought thunderous cheers and applause from the audience. The dancers formed an elipse around the hall to see the show. The "Lithuanians' Sweethart," the beautiful, blonde, young Hilda Paulis appeared in the midst of the elipse dressed in a gentleman's evening dress-suit to perform. People were standing on every chair available to see this lovable young Lithuanian girl, give them all she had. After her exellent tap dancing the audience voiced loud approval, that made the "master of ceremonies" ask her to prepare for another appearance. While gracefull Hilda danced, the audience uttered not a sound. This is a symbol of Hilda's talent and is indeed a great honour to her.

Emily Jasutis rendered a selection on her Hawaian guitar and was accorded an appreciated applause. Emily is a member of the Bangos Chorus orchestra that is preparing for the operetta. One of the most active members of the Bangos Chorus and also a member of the committee that sponsored the dance, Helen Gaizaskas, sang a song that pleased the audience immensely and brought her out a second time. Once again Hilda Paulis appeared on the dance floor dressed in a blue organdy gown. From her throat came forth a song, that had every one standing like statues. She ended the "Floor Show" and dancing continued for a short while.

Prizes For Costumes

The night was moving so fast, that no one really got a chance to know what to do. Awarding prizes for the best costumes was next in line on the nights program. This part of the program was conducted by Charles Degutis, an energetic and active young fellow who made fast and just award to the winners. Competition was close and interesting.

Thanks

The committee wants to thank Hilda Paulis, Emily Jasutis and Helen Gaizaskas for their help in making the "Floor Show" and the dance in general an unrecorded success.

We also want to thank Mr. Tomašūnas, Mr. Daukantas, Mr. Viltrakis, Mr. Bepirštis, Mr. Kevėža, Mr. Straus and Mr. Janūlis for aiding us at the entrance and check room.

A girl that deserves special mention is Lucy Balicius a Chorus member who alone sold 36 tickets. Mr. Miller runs second in selling 12 tickets.

Hearty thanks go out to the 400 people that came that night to make the dance the most talked about success in Toronto's Lithuanian colony.

Apology

Certain members of the committee have apologies to make. We regret that we are unable to mention the songs that the performers of the "Floor Show" sang, played or danced. We also regret that we are unable to mention the prize winners for costumes or to say who wore costumes or the kind they wore.

Our Position

The reason why we were unable to do all these things was because, our heads were in a whirl. Most of us were running in a daze. We ask no pity but only have to mention that, the committee was too small to cope with such a large unexpected crowd. Our next affair will be even still greater, for which we'll be ready.

Bangos Chorus Comm. Member

Pranešimai

Toronto, Ont.

Ar Jau Užsiregistravote Meno Mėgėjų Parengimui?

Lapkričio 20 dieną, sekmadienį, lietuvių svetainėje, 6 Denison atsibus meno mėgėjų parengimas, kuriame kiekvienas galės pademonstruoti savo gabumus. Tačiau praneškite komitetui kokius pasiruošimus darote, nes neliko nei trijų savaičių laiko. Praneškite Juliui Valūnui ir Jonui Morkiui. Už geriausius numerius bus duodamos dovanos.

Rengėjai

Ruoškitės Prie Įdomaus Parengimo

Ateinantį šeštadienį, lapkričio 12 d. įvyks Sūnų ir Dukterų Draugijos įdomus parengimas. Dramos grupė perstatys trijų veiksmų tragediją "Legališki Žmogžudžiai." Tai įdomus veikalas, kurio perstatyme dalyvaus apie 30 vaidintojų.

Po perstatymo bus šokiai. Grieš gerai žinoma ukrainiečių orkestra.

Visi Toronto, Westono ir apylinkės lietuviai ruoškitės prie šio įdomaus parengimo. Neužmirškite, kad tai įvyks lietuvių svetainėj, 6 Denison. Pradžia 8 val. vakare. Įžanga 25 centai.

Parengimų Komisija

Moterų Žiniai

Bendras Toronto Lietuvių Moterų Komitetas šaukia masinį moterų susirinkimą. Šiame susirinkime bus išduotas metinis raportas iš komiteto veikimo, ir apdiskusuosime, kaip turėsime veikti toliau.

Taip pat apkalbėsime ir kitus Toronto lietuvių moterų reikalus, kaip tai moterų unijinį klausimą ir t.t.

Komitetas yra užkvietęs vieną penkto wardo moterų unijos komiteto narę, kad išduotų raportą, kas yra veikiama dabar ir numatoma veikti ateityje.

Todel visos Torontietės moterys prašomos atsilankyti. Susirinkimas įvyks 13 d. lapkričio, 2 val. po pietų, 6 Denison.

Bendr. Moterų Komitetas

Montreal, Que.

Koncertas

Lietuvių Literatūros Draugijos 47 kuopa ruošia labai įdomų koncertą, kuris įvyks sekmadienį, lapkričio 13 d., lietuvių svetainėj, 2114 Frontenac St.

Kviečiame visus atsilankyti. Pradžia 6.30 val. vakare. Atsilankykite punktualiai. Iki pasimatymo.

Keršys

Winnipeg, Man.

Sūnų ir Dukterų Draugijos Nariams

Šiuomi pranešame, visiems Sūnų ir Dukterų K. L. S. P. Draugijos septintos kuopos nariams, kad kuopos narių mėnesinis susirinkimas įvyks ateinantį sekmadienį, lapkričio 13 d. 2 val. po pietų, 215 Selkirk Ave.

Kviečiame visus ir visas atsilankyti. Turėsime daug reikalų. Taipgi išgirsite ir svetainės pirkimo komiteto raportą, kuris darbą užbaigė, nupirko svetainę.

Kuopos Valdyba

Trečio Rajono Organizacijoms

Kaip daugeliui yra žinoma, lapkričio 15 dieną įvyks parengimas. Tam parengimui bilietėlius LLD Trečio Rajono komitetas išleido iškalno ir paskyrė prie jų laimėjimus. Tad draugai ir draugės, kurie dar negrąžinote tuos bilietėlius, malonėkite prisiųsti prieš parengimą.

Parengimas įvyks lapkričio 15 d. 8 val. vakare, 215 Selkirk Ave. Malonėkite skaitlingai atsilankyti.

M. Vidruk
Rajon. Sekretorius

Grįžta darban— dalis 35,000 darbininkų, kurie buvo paimti atgal į darbą prie girų ir ašių apdirbimo Chevrolet fabrike, Detroite. Jų veiduose matosi didelis pasitenkinimas.

Naujienų Redakcija Parodė "Logiškus" Sugabumus

TORONTO, Ont.—Kaip žinoma, praeitam Sūnų ir Dukterų Draugijos susirinkime buvo perskaitytas Naujienose tilpęs "Vikšro" melas, nurodantis, būk Literatūros Draugija mėginus pasisavinti pusę Sūnų ir Dukterų Draugijos pelno iš bendro pikniko, bet už rankos nutvėręs Drazdys, susišaukęs talkon "nekomunistus" ir privertęs grąžinti draugijai pinigus.

Kiekvienas sveikai protaujantis žmogus supras, kas tuo sakiniu norėta perstatyti. Nagi tas, kad Literatūros Draugijos parengimų komisija, kurios nariai yra nariais ir Sūnų ir Dukterų Draugijos, norėjusi apvogti minimą draugiją. Sušvelninimui to "įvykio," jis pavadina "pasisavinimu." Bet kaip tuomet su tuo "už rankos nutvėrimu?" Juk pasisavinimus žmonės pastebi, o ne nutveria už rankos. Jeigu jau nutveria už rankos, tai reiškia pagauna ne "savinantis," bet slaptai imant, tiesioginiai tariant — vagiant. Na, o kaip "Vikšras" rašo? Jis trumpai aiškiai pažymi, kad Drazdys nusitvėręs "Literaturką" už rankos, pasišaukė talkon "nekomunistus" ir privertė grąžinti. Jo žodžiais tariant išeina, kad nevykusi vagystė, ar kaip jis vadina "pasisavinimas" buvo likviduotas su talka ir prievarta. O jeigu jau buvo talka ir dar susidedanti iš "nekomunistų," kas reiškia prielankių "Vikšrui," tai turėjo ją kas nors pastebėti. Tik kažkodel jis "liūdininkais" pakišo ne visą tariamą "talką," o vieną asmenį.

Kadangi Naujienose buvo atpasakota tokia "baisenybė," tai Sūnų ir Dukterų Draugijos valdyba nutarė tą "įvykį" patikrinti draugijos susirinkime. Buvo paklausta Drazdžio, ką jis gali pasakyti apie tą "sugavimą." Pasakė, kad apie tai nieko negirdėjo. Taip pat neatsirado nė vieno iš tų "talkininkų," kurie būtų patvirtinę, jog tikrai taip buvo. Na, o jeigu jau statomi liūdininkai nieko nežino apie tariamą įvykį, tai ir be advokato mokslo galima suprasti, ką tokioj byloj pasakytų kiekvienas teisėjas. Aišku, pasakytų, kad skundėjas melagius. Tą patį nutarė pasakyti ir draugijos susirinkimas Naujienoms apie "Vikšrą."

Bet su "demokratiškomis" Naujienomis įvyko kita štuka. Jos vietoj paprašyti savo bendradarbio, kad jis nerašytų prasimanymų, bet rašytų teisingas žinias, urmu griebėsi gelbėti jį. Prieš talpinant į spaudą Sūnų ir Dukterų draugijos pareiškimą prisiuntė apsimelavusiam "Vikšrui" prirašyti daugiau nieko neparemtų dalykų, o ant pabaigos prirašė ir melą užgiriantį prierašą.

"Vikšras," kaip ir visados, prirašęs įvairių nesąmonių, nežiūrint, kad po melą užginčijančiu pareiškimu pasirašyta ir paties Drazdžio, prieraše susiriesdamas aiškina, jog pareiškimas nelogiškas, suklastuotas, po juo pasirašę nedalyvavę to klausimo iškelime. Na, o kas iškėlė šį klausimą susirinkime ir perskaitė tą melų praragrafą, ar ne draugijos pirmininkas, kuris pasirašė ir po pačiu pareiškimu? Kas dar daugiau pasirašė po tuo pačiu pareiškimu, ar ne tas pats žmogus, kurį jis piršo liūdininku? Nagana to, "Vikšras" į savo prierašą įkišo dar didesnį prieštaravimą, kurį galėjo pastebėti kiekvienas skaitęs lapkričio 2 d. Naujienas. Sūnų ir Dukterų draugijos pareiškime pasakyta, kad susirinkime nesirado nei vieno to "nekomunisto," kuris būtų galėjęs bent mažiausiu fakteliu paremti "Vikšro" raštą, o jis gretimoj špaltoj rašo, kad valdybos atsakyme melagingai pasakyta, būk neatsirado nė vieno komunisto, kuris būtų pasisakęs prieš tokį tarimą. Ir toliau sako: "O kas pasidarė su vienu kontrolės komisijos nariu, kuris pastebėjo nekelti šio klausimo spaudoje (Naujienose), nes bus dar blogiau." Bet lai jis suranda tam draugijos pareiškime, kad būtų sakoma, jog nė vieno neatsirado prieš tą tarimą. Draugijos valdyba kalba ne apie tarimą, bet apie rašto "teisingumą." Kad susirinkime nebuvo nė vieno, kuris būtų tvirtinęs tą "Vikšro" melą, yra faktas, taipgi faktas, kad tas kontrolės komisijos narys pastebėjo nekelti Naujienose to klausimo. Bet kodel? Nagi, kad nenumaskuoti melų skleidėjų. Kitaip suprasti negalima, nes jeigu jis būtų turėjęs nors vieną faktą, apginti tą "Vikšro" pasakojimą, būtų jį panaudojęs.

O už vis keisčiausia, tai su Naujienų redakcija. Ji, nesiskaitydama nei su to žmogaus parašu, kurs buvo panaudotas neva to nevykusio "pasisavinimo" prirodymui, nežiūrint nei į tai, kad tas žmogus su bendru pareiškimu užginčijo tą netiesą, peržirgliojo asmens pareiškimo teises ir prieraše nurodo, kad "Vikšras" teisingas, o tas atsakymas nelogiškas. Nagi kodel? Girdi, Drazdys tenai nėra peikiamas, bet giriamas už rūpestingumą apsaugoti draugijos pinigus, o dar daugiau, girdi ta valdyba nėra "Literaturkos" advokatu.

Tai tau ir "naujieninė" logika. Redakcija, kuri turėtų pasirodyti sugabia, teisinga, visai nežiūri į tai, kad tą melą užginčijo viešas susirinkimas kartu ir tas pats Drazdys, po pareiškimu padėdamas parašą; pagiria melų skleidėją, o nelogiškai išvadina užginčijančius. Ir dar netiesioginiai mėgina įrodyti, kad tai buvęs iždo "saugojimas." Na ir koks ten saugojimas, jeigu tokio atsitikimo nebuvo ir niekas jo nežino, išskyrus "Vikšrą," kuris jau keli metai nebuvo nei vienam draugijos susirinkime bei parengime? Tai žioplas melas.

Na ir keista ta Naujienų logika. Kiti laikraščiai logiką pare mia faktais, įrodymais, o jos, jei tik meluoja ant progresyviškos organizacijos koks nors viešam gyvenime nesimaišantis vikšras, tai kad ir šimtai žmonių prirodytų, jog tas netiesa, tokio asmens melą skaito logišku. Tai ką pagaliau su tokiu pasielgimu jos pademonstruoja, logiką ar žioplumą?

Žinoma, torontiečiai nei nelaukia iš Naujienų kitokios logikos. Jų vikšrai bemeluodami kartais savo naudai su plunksnos pabraukimu perkelia žmones iš Ottawos į Torontą, nebuvusius kongresuos padaro delegatais, o kiek atranda "sunaikintų" pinigų, tai nei į velnio skūrą nesurašytum. Ir vis tai, kad Naujienas padarius "logiškas."

Snaiperis

WESTONIEČIAI PARĖMĖ ISPANIJOS GYNĖJUS

Weston, Ont.—Westoniečiams spalio 29 dieną susirinkus pas draugus Židžiūnus pasilinksminti buvo prisiminta ir Ispanijos gynėjai, kurių paramai buvo suaukuota $6.50. Aukavo sekanti:

V. Masys—$0.50, M. Nasis—$0.25, M. Mikalajūnas—$0.75, K. Veiveris—$0.25, V. Matonis—$0.25, Al. Batulevičius—$0.50, N. Čibirka—$0.75, Br. Ukelis—$0.50, Joe Drazdauskas—$0.25, A. Rutkauskas—$0.50, A. Ražaitis—$0.50, V. Batulevičius—$0.25 ir S. Smalko—$1.00.

Visiems aukotojams tariu širdingą ačiū.

B. Ukelis

James Burkitt, nepermaldaujamas Jersey City majoro Hague priešas, atnaujino atakas ant antidarbininkiško majoro, nors tik sugrįžo iš kalėjimo, kur išbuvo 6 mėnesius už atakas ant antidarbininkiško Hagues nusistatymo.

Kaip Kas iš Montrealo

Reikšmingi ir Klasinio Pobūdžio Rinkimai

Lapkričio 2 d. Montreale, St. Louis distrikte įvyko provincialio atstovo perrinkimai. Kandidatavo unijų vadas R. Trepanier, kaipo Liberalų—Demokratų partijos kandidatas, ir L. Fitch—Union National, Duplesio kontroliuojamos fašistinės partijos kandidatas. Rinkimuose Trepanier gavo 1,490 balsų, Fitch—1,559. Fitch išrinktas į Quebeco provincialį parlamentą.

Šie rinkimai turėjo klasinį pobudį tame, kad rinkiminėje agitacijoje buvo visos buržuazinės priemonės atsuktos prieš demokratinį kandidatą francūzą, unijos vadą R. Trepanier. Gi kandidatą L. Fitch—žydą rėmė ne tik Union National fašistinė partija, bet ir visos valdiškos įstaigos.

Rinkimų dienoje buvo užtaisytos visos buržuazinių rinkimų apgavystės priemonės. Miesto valdžia pasiuntė 300 policininkų saugoti balsavimo vietas ir tuos "balsuotojus," kurie buvo iš kitų distriktų atkomendiruoti, kad jie negautų mušti. Buvo atsitikimų, kad darbininkai iš unijų ir progresyvių organizacijų reikalavo, kad būtų areštuojami Fitch samdyti balsuotojai, bet policija atsisakė juos areštuoti, kuomet darbininkus nieko nekaltus areštavo ir neleido balsuoti. Yra ir keletas lietuvių, kurie turėjo teises balsuoti, bet už tai, kad jie unijistai ir remia Trepanier, jų visai neprileido prie balsavimų. Jų balsus greičiausia sunaudojo "valdžios kandidato" balsuotojai.

Tarp kit ko, balsų skaitytojai atrado 172 balsus "sugadintus," kas irgi padėjo sudaryti "valdžios kandidatui" 69 balsų didžiumą. Dar šiuos žodžius rašant yra pranešta, kad balsai bus perskaitomi, kas gali davinius pakeisti.

Apie šiuos rinkimus rašydami buržuaziniai didlapiai irgi sako, kad niekad praeityje nebuvo tokių balsų vagysčių ir nė vieni rinkimai neturėję tokio griežtumo, kaip kad šie.

Darbininkai praktikoje pažino buržuazinę demokratiją.

Siūloma, Kad Mokiniams Nebūtų Užduodama Namų Darbo

Lapkričio 2 d. Montrealo McGill universiteto pedagogai davė viešą pasiūlymą, kad mokiniams žemiau dvylikos metų amžiaus mokyklose nebūtų užduodama namie mokytis—namų darbo.

Tarp 12 ir 14 metų amžiaus mokiniams siūlo, kad būtų užduodama, bet nedaugiau, kaip valandai laiko. Virš 14 metų amžiaus mokiniams pataria užduoti ne daugiau, kaip pusantros valandos namų darbo.

Šį pasiūlymą jie daro motyvuodami tuo, kad svarbu išsaugoti jaunuomenės sveikatą.

Nemalonumus Gimdančios Klaidos

Dažnai pasitaiko mūsų korespondentam padaryti vieną kitą klaidą, kartais ir laikraščio leidėjams praspūsta vienas kitas žodis ir visai mintis pasikeičia. Su paprastais sakiniais, tai dar pusė bėdos, bet kur minima eilės pavardžių, tai ten reikia rimčiausio atsargumo. Ta pastaba tinka ir tiems draugams, kurie surinkę žinias priduoda: Štai pavyzdis, kuris daro nemalonumą korespondentui ir draugei, kuri turėjo būti atžymėta rašytoje korespondencijoje apie Antrą Kanados Lietuvių Kongresą.

Drg. J. Graibienė, kuri su kitomis kongreso delegatų šeimininkėmis darbavosi per ištisas dvi dienas kaipo viena iš vadovaujančių šeimininkių, aprašant kongreso vakarienę visai nepaminėta. Tas nepaminėjimas daro nemalonumą korespondentui, redakcijai, o labiausia tai draugei, o tik todel, kad draugai registruodami šeimininkes užmiršo gerai patikrinti, ar visas suregistravo, ar nepraleido kurios. Tokių nemalonių įvykių, kurie įvyksta per neužtektiną draugų ir draugių rūpestingumą, ateityje reikia vengti ir mums korespondentams, žinių ar sąrašų pridavėjams, reikia būti rūpestingiems-atsargiems.

Šią pastabą jauskime visi.

Laike 63 Metų Šilčiausias Spalio Mėnuo

Montrealo Oro Biuro rekordai rodo, kad šių metų spalio mėnuo buvo šilčiausias laike paskutinių 63-jų metų. Vidutinė temperatūra buvo 50.5 laips. F. Sniego visai nebuvo, gi visais kitais metais būdavo iškrinta vidutiniškai 0.84 col. Lietaus iškrito tik 1.22 col., gi kitais metais būdavo iškrinta 3.32 col.

L. B. Koresp.

Rengiamės Prie Liaudies Balso Vajaus

KAPUSKASING, Ont.—Liaudies Balsas yra nepavaduojamas Kanados lietuvių laikraštis, kuris parodo darbininkams teisingą kelią klasių kovoje su išnaudotojais ir praneša iš viso pasaulio teisingas žinias. Todel visi Kanados lietuviai kelkime obalsį už Liaudies Balso padidinimą, pagerinimą ir suteikime jam iš kiekvienos kolonijos daugiau žinių apie tenaitinį gyvenimą, dirbančių bei bedarbių sąlygas ir kitus reikalus.

Kad Liaudies Balsas, pagal mūsų norus, galėtų eiti ir toliau, mes privalome imtis darbo jo platinime ir finansiniam parėmime. Tuo suteiksime prie laikraščio dirbantiems draugams kooperaciją.

Mes, Kapuskasingo apylinkės lietuviai, rengiamės šį darbą atlikti kuogeriausiai, kaip kad atliekam kitus darbus. Užtikrinimui noriu parodyti, kaip mes pravedėm Daily Clarion vajų. Mes, septyni lietuviai, dirbam 24-toj kempėj įsimaišę tarp įvairių tautų bei pažiūrų 100 darbininkų.

Belaukiant iš Daily Clarion aukų rinkimų blankų, netikėtai prieina prie mūsų vienas rusų tautos darbininkas su blanka ir prašo Daily Clarion'ui paramos. Atsisakyti negalima. Prisiėjo duoti po pusdolerį. Bet kilo klausimas, ką mes darysime gavę blankas, nes ukrainiečiai apėjo visus darbininkus, visų atsiklausė paramos ir surinko virš penkiolikos dolerių. Už poros dienų ir mes gauname blankas. Kas daryti? Antru kartu rinkti aukas tarp tų pačių žmonių yra neįmanoma, bet negalima ir apleisti. Susirinkom į vieną vietą, su pasibarimais gerai apdiskusavome reikalą ir nutarėm, kad reikia surengti Daily Clarion naudai kokią nors paramą. Bet šokių bei balių kempėj nepadarysi, reikia surasti ką nors kitą. Prieinam išvados, kad vienintelė išeitis, tai paskirti vieno sekmadienio kolektyvinį dienos darbą. Už mėginimą atimti pirmenybę, nutariam "nuštrofuoti" ir draugus ukrainiečius. Du ukrainiečiai su mielu noru priima "bausmę."

Štai ir spalio 9 d., sekmadienis, o mes aštuoni draugai traukiam į mišką. Vakare apskaitliuojam ir randam, kad padarėm 18 dolerių pelno. Rytojaus dieną išperkam čekį ir pasiunčiam kur reikia. Vėliau susirašome su kitose kempėse dirbančiais ir mieste esančiais draugais, iš kurių pranešimų paaiški, kad Kapuskasingo lietuvių grupė sukėlė virš 40 dolerių Daily Clarion paramai. Reiškia kvotą išpildėm 190 nuošimčių.

Pranešame, kad jau rengiamės prie Liaudies Balso vajaus ir tikimės kvotą išpildyti 200%. Tuo pačiu sykiu rengiamės šaukti į socialistines lenktynes kitų kempių draugus bei Liaudies Balso mylėtojus, ir raginti juos pasiskirti po vieną kolektyvinio darbo dieną Liaudies Balso naudai.

Stasys

GAUSIAI PARĖMĖ ISPANIJOS GYNĖJUS

TORONTO, Ont.—Sekmadienį, Toronto Lietuvių Komiteto Lietuvoj Demokratijai Atsteigti surengtame parengime, torontiečiai Ispanijos gynėjų paramai suaukavo net 34 dolerius.

Parengimas prasidėjo su dainomis, kurias dainavo vyrų aktetas ir kvartetas, dalyvaujant Valūnui, Skurdeliui, Morkūnui, Degučiui, Berškiui, Mileriui, Melašiui ir — pamiršau pavardę, Mokino T. Morkis.

Dainoms užsibaigus, vakaro pirmininkas Paulius perstatė kalbėtoją M. Guobą, kurs nušvietė kokioj krypty TLKLDA veikia, kad padėti Lietuvai.

Po prakalbos pirmininkas atsikreipė aukų Ispanijos gynėjams, į kurį vakaro dalyviai atsakė dolerinėmis. Viso suaukavo 34 dolerius.

Ant galo buvo suvaidintas veikalas. Vaidino Linartas, Valūnas, Šinkūnas, Janauskienė, Mingilienė, Ylienė ir Linartienė. Suvaidino labai gerai. Draugas Mingilas lošėjams vadovavo.

Rep.